

tudi pet ali sedem bilo. Pa za tega ne straha; kaj je dnes ne, zna jutro biti.....

Dne 6. sušca mu zopet piše glede službe in pravi:

Vtegnilo bi se dino (vender) nameriti, da bi se v skrajnem časi mogli v Marprug podati; tam bo ja tudi konkurs. Samo bi tam nevarnega tekmeča imeli, g. P. pa prestrašili bi se ga dino ne, či je ravno ovde v milosti.

Majnika 1. 1846. je Macun prišel v Trst.

Muršec — Macunu.

(2. jan. 1847).

Veseli me, ki ste zdravi, tim bolj da Laško tujce rado vmarja; sama bližina je že velikokrat pogibelna in otrovna. Zato se skerbno laških bolezni varvajte. Bog daj Vašem zadnem konkursi srečen uspeh. Jeli Miklošiča v' Beči niki ne poznate? Saj po pravem ne vem, jeli ima kakši upliv — ali morebiti ki bi znal na prave vrata poklukati. Vaše delo bo Vas samo pri njemu priporočalo..... Neke prepovedane knjige je cenzura zgrabila, da njih je g. Kvas ne za krive spoznal. Mickiewiž je shranjeni. Vse pa, kaj je slavjansko po čerki, pride v' lotmerško knjigarico. — Hvala Vam, da ste mi Vodnikovo slovnico kupili; tudi Metelko mi je po volji. Druge ročne prilike, mi je poslati, tak vendar ne bote hitro imeli; pošlite mi njo sedaj le po pošti, ino pristavte, kaj košate, da vem tu odrajtati. Babukiča sem si že sam oskerbil. Nekčas sem verlo Murka méšil ino dozdej do glagola poslovenil — ino močno pokratil. On bo nar bolši voditel. Samo eno vam povem: Primeri v' najni knjigici morejo vsi takši biti, ker po pravici kakšo človeku potrebno resnico ali kakši istiniti dogodaj zadržavajo — bodi si iz kere koli strani človečanskih znanosti. Bol hasnovite vema zebrati, bolše bode. Le ne kakših praznih zmišlotin — pres vsiga duha no sluha!

Ako v' pol leti, ali barem do konca šolniga leta ne spiševa najne slovnice, bo naj v' tem posli prekoračil — ne vendar Caf — njega višji posli zabavljajo — temoč spisatelj rečnika troškom matice izdaniga. Ne davno je bil pri

meni. On se meni deržati nemško-laške slovnice, kera je v' vaših teržaških šolah v' rabi. Mi pravi, da je močno lahko razumna. Presodite njo — ino mi njo tudi pošlite. Ako je bol ročna od Murkove — se tudi nje lahko derživa. Da se vi tak laščine vučite, vam ne krivica, či njo prečitete.

Ste se s Koseckom že kaj zišli? Jeli on razvun pesem nikaj vekšiga ne radi? on tako močen za isverstne dela!!

Srečno ino veselo novo leto vam želi
vaš isk. prijatelj

J. Muršec.

Macun — Muršču.

19tiga pošt. m. 1846 zvečera ob osmih.

Častitljivi gospod!

Dugo je že preteklo časa, kaj sem tukej v' tem tēržačkom, iz famih latkov napravljenem mestu; in komaj sem prišel sem, me je beteg prejel, pa mi mošnjo tako lepo rahlo praznil. Pa zdaj je precej dobro za me, famo da bi te presnete zime ne bilo. Oh prezlate blatinjače, ktere ste me lani in inda fegrevale; nikdar nifem mišlil Ode na čast peči pisati ali peti, kak letos; kajti kogar človek nima, to se mu naj bolje štima. Lašec je res čelarna stvar; ma po dva po tri taužentih za leto dobiti, pa fi ne voši tople hiše. Po tem pa se tudi hrami stavijo; skoz tla in dila se vfe čuje, in stene med hišami so tenke, da bi nje lahko komar pre-

bodil. Po takem se tudi lahko zna, da se malo vučim, clo malo; in kar se stori, je laščina.

Morebiti bi pitali, zakaj tako dolgo nifem pisal; tomu je to krivo, ker fem den na den čakal na dnarje za moj pot; in včera fem nje dobil, in Njim od njih šestdeset rajniš na odrajtingo od duga; prosim za odpisek. Kaj pa je f' knjigami od ranjkiga g. Košara? in kaj z' mojim tamošnjim dugom od dvajstih rajnišov? Kdo je Mickieviča kupil, ki fem ga jaz namenil kupiti? Devetnajstega pretečenega mesca je blo pitanje za profesuro, ktero jaz zdaj namestjujem; lepe pitanja so bile, pa nezarensko došta, tako ne blo mogoče vřih na le na pol popolnoma odpraviti; tudi eno laško pitanje, per kterem fem se glodal, ko pes na

Ivan Macun.